

БАЙДА

Ой, пє Байда мід-горілочку,
Та не день, не нічку та й не годиничку.

Прийшов до нього цар турецький:
„Ой, що ж ти робиш, Байдо молодецький!”

„Ой, пю, царю, мід-горілочку,
Та не день, не нічку та й не годиничку.”

„Покинь, Байдо, та байдувати,
Сватай мою дочку та йди царювати.”

„Твоя дочка поганая,
Гей, твоя віра проклятая!”

Ой, як крикне цар турецький
Та на свої слуги, слуги молодецькі:

„Возьміть Байду та звяжіте
Та й за ребро гаком, гаком зачепіте!”

Взяли Байду та звязали
Та й за ребро гаком, гаком зачіпали.

Висить Байда на дубочку
Та не день, та не два, та й не одну нічку.

Прийшов до його цар турецький:
„Ой, та що ж ти бачиш, Байдо, молодецький!”

„Бачу, царю, два дубочки,
А на тих дубочках сидять голубочки.

Дозволь, царю, лучка взяти,
Тобі на вечерю голубочка зняти.”

Ой, як стрельнув Байда з лука,
Та поцілив царя поміж самі вуха.

А царицю в потилицю,
А цареву дочку в саму головочку.

„Тобі, царю, в землі гнити —
Байді молодому мед-горілку пити!”